

XX.

Forslag til Lov

om

midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere.(Fremsat i Folketinget den 7. November 1939 af Socialminister *Ludvig Christensen*).

§ 1.

For Finansaaret 1939—40 forhøjes Grænsen for det Beløb, Kommunalbestyrelserne i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, er berettiget til at anvende til personlige Tillæg til Alders- og Invaliderrentenydere, til 10 pCt. af Grundbeløbene af de Alders- og Invaliderenter, som i Finansaaret 1938—39 er udredet i vedkommende Kommune.

§ 2.

Stk. 1. Der ydes efter nedennævnte Regler et midlertidigt Tillæg til Personer, der oppebærer Alders- eller Invaliderrente. Tillægget udgør 25 Kr. for enlige Rentenydere samt Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og 40 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente.

Stk. 2. Tillægget til enlige samt til Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, ydes med 15 Kr. ved Udbetalingen af Renten for December Maaned 1939, og med 10 Kr. ved Udbetalingen af Renten for Februar Maaned 1940. Til Ægtepar, hvor begge Ægtefæller oppebærer Rente, ydes Tillægget med 25 Kr. ved Udbetalingen af Renten for December Maaned 1939 og med 15 Kr. ved Udbetalingen af Renten for Februar Maaned 1940.

Stk. 3. Aldersrentenydere paa Alderdomshjem, jfr. Lov af 7. Maj 1937 om Folkeforsikring § 54, Stk. 2, er ikke berettiget til det her omhandlede Tillæg. Det samme gælder Rentenydere, der ikke har Forsørgelsespligt over for andre, og som paa Tidspunktet for Hjælpens Ydelse er indlagt i en af de i Forsørgslovens § 66 omhandlede Anstalter eller for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning henligger i offentlige eller private Sygehuse, paa Helbredelsesanstalter, Rekreativshjem eller lignende. For saa vidt en Rentenyder, der har Forsørgelsespligt over for andre, er indlagt som angivet i forrige Punktum, ydes Tillægget til den, til Fordel for hvem Renten anvendes helt eller delvis i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 2, 2det Pkt., eller til den, hvem Renten iøvrigt efter det sociale Udvalgs Bestemmelse kommer til Gode, jfr. Folkeforsikringslovens § 52, Stk. 3.